

Török kapcsolat

2013 február 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nem tudom, hány országban f?znek valami érzelmi többletet a magyarság megnevezéséhez, de az biztos, hogy a törökök „macar kardesler”, azaz magyar testvérek elnevezése több egyszer? állásfoglalásnál.

Hogy aztán az obi-ugorokhoz f?z?d? nyelvrokonságunk vagy a steppei népekb?l kiszakadó magyarság eredetét vallja-e, mindenkinek szíve joga eldönteni. Kötelességem azonban jelezni, hogy – miután Törökországban és az

észak-iraki türkmének körében többször megfordultam – tapasztalataim alapján biztos vagyok benne: a magyarság kultúrájának, nyelvének, életformájának, tárgyi és szellemi néprajzának, genetikájának sajátos jegyei alapján a régi türkök nagy családjába tartozásunk elvitathatatlan. És ha nem is testvérek, de legalábbis unokatestvérek vagyunk az oszmán törökséggel.
A mai Törökországgal akkor is elemi érdekünk barátkozni, ha ez a szimpátia a másik részr?l csak halvány érdekl?dés volna (szerencsére nem az). Törökország ugyanis nem pusztán dinamikusan fejl?d? ország, de valóságos hídf?állása déli és keleti irányú kereskedelmi kapcsolatainknak. Török cégek ezrein keresztül Ankara jelen van a Balkán országaiban, nem beszélve a természeti kincsei miatt felértékel?d? közép-ázsiai országokról. Törökországra mint regionális nagyhatalomra figyel az Egyesült Államok, Izrael, Szíria és Irán, és nem túlzás azt állítani, hogy az ankarai kormány döntéseit?l is függ a közel- és közép-keleti béke.

Ankarát néhány évtizede módszeresen vallatja az Európai Unió, hogy a h?n remélt uniós csatlakozásért cserébe mindenki kap-e reggeli kakaót a börtönben, és el?re köszönnek-e a török katonák Dyarbakir utcáin. Méltánytalan és nevetséges, ugyanakkor jellegzetes eljárás az uniós id?húzás, hiszen egy ideje nyilvánvaló, hogy Törökország soha nem lesz az európai közösség tagja. Nem is biztos, hogy jó ötlet volna. A jelek szerint Erdoganék néhány esztendeje tisztában vannak ezzel, és látható er?feszítéseket tesznek, hogy akár egy más er?központba lépve érvényesítsék politikai és gazdasági érdekeiket. Viszont egyáltalán nem biztos, hogy Európának jó, ha Ankara például a Sanghaji Együttm?ködési Szervezettel, vagyis Oroszországgal és Kínával egyeztetve fogalmazza újra kapcsolatait, energiapolitikáját, jöv?képét.

Törökország határozottan keresi a saját útját, és ezért némiképp hasonlít a mai Magyarországra. Erdogán hazáját Európa éppen olyan finnyásan lepöckölte néhányszor, mint bennünket. Az, hogy mi már házon belül vagyunk, ráadásul identitásunk vitathatatlanul európai, Törökországtól legalább annyira távolít, mint közelít bennünket. Ebben a helyzetben, álmok és utópiák helyett arra kell összpontosítanunk, amire a szövetségi kötelékt?l és uniós kötelezettségekt?l terhelt Magyarországnak is akad mozgástere: a piacszerzésre.

Mert ebben még mindig komoly adósságaink vannak. Akad azonban olyan terület, jelesül a mez?gazdaság, ahol már felsejlik a jöv?. Egyetlen példa: két-három éve a törökök magyar szürkemarhákat kezdtek felvásárolni, és ez a tény már önmagában feljebb srófolta a felvásárlási árakat. És persze nem csak szürkéket. Figyelemre méltó, hogy a három évvel ezel?tti adat szerint hazánk bonyolította le a Törökországba irányuló uniós marhaexport több mint felét (igaz, b? egy éve a törökök átmenetileg felfüggesztették, majd visszaállították a szállításokat, éppen ezért

fontos a mostani budapesti találkozó, hogy a hasonló ügyeket tisztázni lehessen).

Törökország a min?ségi magyar termékekre jó ideig megbízható vásárló lesz, annál is inkább, mert akár már tíz év múlva a világ tíz legnagyobb gazdasága közé tartozhat. Mondani is felesleges, hogy minden velük bonyolított ügylet, minden eurós tétel mögött magyar családok és vállalkozások állnak – egyáltalán nem közömbös kérdés, szereznek-e törökországi piacot a hazai gazdák. És akkor még egy szót sem ejtettünk az ipari, önkormányzati, kulturális együttm?ködésben rejl? lehet?ségekr?l.

Törökországra tehát szükségünk van, és reméljük, az érdekl?dés kölcsönös.

Szentesi Zöldi László - magyarhirlap.hu

Ajánló